

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กพร่องทางสติปัญญาเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบพัฒนาการ และความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการทางการเรียนของเด็กเป็นรายบุคคล โดยนำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคลทั้ง 3 ตอน ดังนี้

1. พัฒนาการทั้ง 5 ด้านของนักเรียนรายบุคคล
2. ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนรายบุคคล
3. ผลการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พัฒนาการทั้ง 5 ด้านของเด็กรายบุคคล มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 พัฒนาการทั้ง 5 ด้าน ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ ระดับ I.Q. 50-70
จำนวน 3 คน

ระดับ I.Q.	การเคลื่อนไหว	กล้ามเนื้อเล็ก และ สติปัญญา	การเข้าใจภาษา	การใช้ภาษา	ช่วยเหลือตนเอง สังคม	รวม	ร้อยละ
	20	26	18	15	25	104	100%
คนที่ 1 51.40	9	4	7	5	14	39	37.50
คนที่ 2 62.22	20	26	18	15	25	104	100
คนที่ 3 69.90	19	25	15	13	24	96	92.31

จากตาราง 1 พบว่าพัฒนาการทั้ง 5 ด้านของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ I.Q. 50-70 จำนวน 3 คน มีความแตกต่างกันโดยมีคะแนนตั้งแต่ 100-37.50 สำหรับเด็กที่มี I.Q. 60-70 มีความแตกต่างกันไม่มากนัก คะแนนอยู่ระหว่าง 100-92.31

2. ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนรายบุคคล

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่มีความแตกต่างกัน มีผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 2-6

ตาราง 2 พัฒนาการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 1
I.O. 51.40 ด้านการอ่านคำเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

การอ่าน	ระดับความสามารถ		ผ่าน / ไม่ผ่าน
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	
1. คำเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในครอบครัว	1	3	ผ่าน
2. คำเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน	0	3	ผ่าน
3. คำเกี่ยวกับของใช้ของตนเอง	0	3	ผ่าน
4. คำเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนของตนเอง	0	3	ผ่าน
5. คำเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและสัตว์มีอันตราย	0	3	ผ่าน

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 1 I.O. 51.40 มีพัฒนาการด้านการอ่านคำในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลอยู่ในเกณฑ์ผ่าน ระดับ 3 ทุกรายการ

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้
นักเรียนคนที่ 2 I.O. 62.22

	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	พัฒนา
การอ่านคำจากประสบการณ์	10	9	10	+ 1
การเขียนคำและข้อความ จากประสบการณ์	10	7	9	+ 2

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 2 I.Q. 62.22 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการอ่านคำจากประสบการณ์ การเขียนคำและข้อความจากประสบการณ์ จากการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 2 I.Q. 62.22

	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	พัฒนา
บวกเลขจำนวนไม่เกิน 100	12	10	12	+ 2
โจทย์ปัญหาการบวกไม่เกิน 100	4	3	4	+ 1

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับพอเรียนได้ I.Q. 62.22 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกเลขจำนวนไม่เกิน 100 โจทย์ปัญหาการบวกไม่เกิน 100 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 3 I.Q. 69.90

	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	พัฒนา
อ่านคำจากประสบการณ์	10	7	10	+ 3
เขียนคำและข้อความจากประสบการณ์	10	6	8	+ 2

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 3 I.Q. 69.90 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการอ่านคำจากประสบการณ์ เขียนคำและข้อความจากประสบการณ์ จากการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้
นักเรียนคนที่ 3 I.Q. 69.90

	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	พัฒนา
บอกเลขจำนวน 1-5 และ 0	30	14	30	+ 16

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ นักเรียนคนที่ 3 I.Q. 69.90 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ การบอกจำนวน 1-5 และ 0 จากการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลสูงกว่าก่อนเรียนมาก

3. ผลการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

3.1 นักเรียนคนที่ 1 ระดับ I.Q. 51.40

มีพฤติกรรมเตรียมตัว และอุปกรณ์การเรียนของตนเอง โดยหยิบมาวางบนโต๊ะที่ละชิ้น และเก็บเข้ากระเป๋าก่อนเรียนเสมอทุกครั้ง ไม่ต่ำกว่า 5 นาที ครูต้องสัมผัสแขนของเด็ก และบอกให้วางอุปกรณ์ไว้ข้าง ๆ โต๊ะ เพราะยังไม่จำเป็นต้องใช้ โดยครูช่วยเหลือและวางให้ดูเป็นตัวอย่าง

พฤติกรรมระหว่างเรียน ผู้เรียนสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับตัวเองได้ แต่สับสนบ้าง ถ้าถามหลายอย่างย้อนกลับไปมา ความสนใจมีช่วงระยะเวลา 2-3 นาที ต้องคอยสัมผัส เรียกชื่อ ให้สบตาเสมอ ๆ ระหว่างทำกิจกรรม การวาดรูปประกอบคำ จะใช้เวลาวาด และระบายสี 3-5 นาที รูปที่วาดจะเล็กกว่าเด็กบกพร่องทางสติปัญญาในกลุ่มเดียวกัน ใช้สีเดียวระบายทั้งรูป และไม่อยู่ในกรอบ ข้อดีของการให้ทำกิจกรรมวาดภาพประกอบคำคือ เด็กจำคำได้ดีจากการดูภาพที่ตนเองเขียนไว้

การให้รางวัลช่วยเสริมแรงการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจทำกิจกรรม มีความพยายามดีขึ้นกว่าปกติ อย่งเห็นได้ชัดจากแววตาและท่าทางที่แสดงออก แต่หลังจากผู้เรียนได้รางวัลที่ชื่นชมแล้ว ต้องให้ได้แกะหรือรับประทานขนมทันที ถ้าให้เก็บไว้และทำกิจกรรมการเรียนต่อไปจะไม่ได้ผลเลย

การจัดให้ผู้เรียนทำการบริหารสมองในท่าทาง ๆ จะช่วยลดความวุ่นวายในตัวเด็กที่เริ่มหมดความตั้งใจในช่วงเวลาสั้น ๆ ลงได้ และมีอารมณ์ดีขึ้น มีรอยยิ้มอันเกิดจากการทำการบริหารสมองได้ถูกบ้าง ผิดบ้าง มีความพร้อมที่จะเรียนต่อไป

3.2 นักเรียนคนที่ 2 ระดับ I.Q. 62.22

นักเรียนมีอุปกรณ์เพียงดินสอที่จะใช้เรียน มีท่าทางวิตถวด ไม่ค่อยตั้งใจและอยากเรียนเท่าใดนัก ต้องเสียเวลาพูดคุย ชักชวนให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งเป็นไปด้วยดี

พฤติกรรมระหว่างเรียน ครูแนะนำเล็กน้อย ก็สามารถทำได้ด้วยตนเอง ใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เองในเวลา 5-8 นาที ผลที่ปรากฏขึ้นอยู่กับภาวะอารมณ์และความพอใจของตัวเอง ครูต้องคอยแนะนำ พูดชักจูงให้ตั้งใจทำอยู่เสมอ

การให้รางวัลช่วยเสริมแรงการจัดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจต่อกิจกรรมดีขึ้น เห็นได้ชัดจากการเขียนที่เป็นระเบียบเรียบร้อย

การจัดให้บริหารสมองจะช่วยให้เด็กอารมณ์ดีขึ้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ลดความเครียดในตัวเด็ก และมีความพร้อมในการเรียน

3. นักเรียนคนที่ 3 ระดับ I.Q. 69.90

นักเรียนมีดินสอ ยางลบ เป็นอุปกรณ์ส่วนตัว บางวันไม่นำมาต้องขอยืมจากครู ครูต้องตักเตือน แนะนำให้นำอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวมาทุกครั้ง ซึ่งเด็กจะอ้างเหตุผลต่าง ๆ ตามแต่จะคิดได้ไปเรื่อย ๆ เช่น ลืมเอามาแล้วอยู่ที่ไหนไม่รู้ ขอยืมของครู

พฤติกรรมระหว่างเรียน มีความตั้งใจและความประณีต เรียบร้อย ในการทำงานน้อย พูดบ่น โดยไม่มีเป้าหมายขณะทำงานในบางครั้ง การใช้เส้นและสีในการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยประณีต มักทำงานเพื่อให้เสร็จ ๆ ไปเท่านั้น ๆ ครูต้องคอยบอกและแนะนำอยู่เสมอ ทำงานได้เอง ระยะเวลาสั้น ๆ 3-5 นาที

เมื่อให้วาดภาพเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว เด็กวาดภาพแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีต่อกับยายเท่านั้น เมื่อครูซักถามถึงพ่อ แม่ เด็กตอบว่าไม่มี แต่โดยสภาพความจริงแล้วเด็กมีทั้งพ่อและแม่อยู่ด้วย

การให้รางวัลเพื่อเสริมแรงในการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและจดจ่อในการเรียนดีขึ้น และต้องใช้บ่อย ๆ

การจัดกิจกรรมบริหารสมองต่างๆ ๆ ช่วยให้ผู้เรียนคลายเครียด และมีอารมณ์ดีขึ้น มีความพร้อมที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้ต่อไป